

සත්‍ය ආගම

කතෘ:

අබු අමිනාන් බිලාල් හිලිපස්

පරිවර්තකය:

එස්. ඇම්. මන්සූර්

තැදවීමේ හා මගපෙන්වීමේ සහයෝගී කායාලය
අල් බදියා - සමාජ ඒකකය
රියාද්. පවුදි අරාබියාව.

1/1420 H

ඉස්ලාම් පර්යේෂණ නිර්ණ හා ප්‍රවෘත්ති

අධ්‍යයනය

අධ්‍යයනය යටතේ පාලනයවෙන

කැණුම් හා වග දැකුම් සහයෝගිතා
කාර්යාලය

හැ : පෙ : 20824 විශාල්
දුරකථන අංකය : 4030251 . 4034517 .
4031587 .

පැණි - 4059387

වේගවත්ව පුස්තක ලිඛිත අවසරයන් හැඳුනු
වුණය හෝ විවෘත නිවීම වෙම කාර්යාලය
වගන් සම්පූර්ණයෙන් ගහනේ කර ඇත.

සත්‍ය ආගම

කතෘ:

අඩු අම්තාන් බ්ලාල් හිලිපස්

පරිවර්තකය:

එස්. ඇම්. මන්සුර්

කැඳවීමේ හා මහපෙත්වීමේ සහයෝගී කායභාලය
අල් බදියා - සමාජ ඒකකය
රියාද්. සවුදි අරාබියාව.

ඉස්ලාම් ආගම

ඉස්ලාම් යනු, අරාබි වචනයකි. එහි කේරුම කුමක්ද යන්න දැනගැනීම හැම කෙනෙකුටම ඉතාමත් වැදගත් කරුණක් වන්නේය.

මෙලෝ ඇත්තා වූ ආගම් සියල්ල යම්කිසි පුද්ගලයෙකුගේ නාමයෙන් හෝ යම්කිසි සමාජයක නාමයෙන් හෝ ව්‍යවහාර වන බව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇත. ක්‍රිස්තියානි ආගම ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ නමින්ද, බුද්ධාගම ගෞතම බුදුන් වහන්සේගේ නමින්ද, කොන්පියුෂියස් ආගම කොන්පියුෂියස් කුමාගේ නමින්ද, මාර්ක්ස්වාදය කාර්ල් මාක්ස්ගේ නමින්ද ව්‍යවහාර වේ. එමෙන්ම යුදෙව් ආගම යුදියා රටේ යුද ගෝත්‍රයේ උපත ලත්තියා යුදෙව් ආගම යනුවෙනුත්, හින්දු ආගම ඉන්දියාවේ හින්දු සමාජයේ උපත ලත්තියා හින්දු ආගම යනුවෙනුත් හඳුන්වනු ලැබේ.

නමුත් ඉස්ලාම් ආගම කිසිම පුද්ගලයෙකුගේ නමින් හෝ කිසිම රටක, සමාජයක නමින් හෝ ව්‍යවහාර නොවෙයි. ඉස්ලාම් වනාහි විශ්වයාධිපති අල්ලාහ් විසින් මිනිසා වෙත පිරිනමනු ලැබූ සත්‍ය වූ ආගමක් ය. එහි අරමුණ නම් මුළු මිනිස් වර්ගයාම අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණයෙන්ම අවනත වීමය.

ඉස්ලාම් යනු අරාබි වචනයේ අවනත වීම, යටහත් වීම, කීකරු වීම යනාදී අරුත් ගැබ්වී ඇත. මේ අනුව යමෙකු අල්ලාහ්ට මුළුමනින්ම අවනත වී, ඔහුට පමණක් වැදුම් පිදුම්කර ඔහු අණකළ පරිදි පිවිත්වන්නේ නම් එම කැන්කාකා මුස්ලිමෙකි. ඉස්ලාම් යනු වචනයෙහි සාමය නම් අර්ථයද ගැබ්වී ඇත. මෙයින් තේරුම් කරගතයුත්තේ, යමෙකු අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණයෙන් අවනතවී පිවිත්වීමෙන් ලැබෙන ස්වාභාවික ප්‍රතිඵලය නම් ඔහු කරා සාමය ලබාදීම යන්නය.

ඉස්ලාමය සත්වෙහි ශතවර්ෂයේ අරාබිකරයේ පිවිත්වු මුහම්මද් (සල්)* නබිතුමා විසින් ගෙනආණු ලැබූ අළුත් ආගමක් නොව එතුමාගේ මාර්ගයෙන් අත්කිමවරට දෙනු ලැබුවකි. ඇත්ත වශයෙන් ම ඉස්ලාමය අල්ලාහ් විසින් ප්‍රථමයෙන්ම දෙනු ලැබුවේ ලොව උපත ලැබූ ප්‍රථම මිනිසා හා අල්ලාහ්ගේ පළමුවන නබිවරයා වන ආදම් (අලෙයි)** තුමාටය. එතුමාගෙන් ආරම්භවූ මිනිස් වර්ගයා වෙත අල්ලාහ් විසින් එවනු ලැබූ නබිවරයෙකුගේම ආගම වූයේද ඉස්ලාම්ය.

අල්ලාහ් විසින් පිරිනමනු ලැබූ මෙම ආගමට ඉස්ලාම් යනු නම කැබූවේ මිනිසුන් විසින් නොවේ. එම නම අල්ලාහ් විසින්ම තබන ලදී. මේ ගැන ශුද්ධ කුර්ආනය ඉතාමත් පැහැදිලිව පවසන්නේය.

* සල් - (සල්ලල්ලාහු අලෙයිහිවසල්ලම්)

** අලෙයි - (අලෙයි හිස්සලාම්)

කුර්ආනය මෙසේ කියයි:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾

ඈ දින ඔබවෙනුවෙන් ඔබගේ ආගම සම්පූර්ණ කර ඇත්තෙමි. තවද, මාගේ ප්‍රසාදයන් ද සම්පූර්ණ කර ඇත්තෙමි. එමෙන්ම, ඔබ වෙනුවෙන් වූ ආගම ලෙස ඉස්ලාමය තෝරාගෙන ඇත්තෙමි.

(අල් කුර්ආන් 3:3)

﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾

තවද, ඉස්ලාම් නොවන (තැර) වෙන ආගමක් යමෙකු විසින් ආගාකරන්නේ නම් එය කිසියෙක් පිළිගනු නොලැබේ

(අල් කුර්ආන් 3:85)

﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَتْ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾

ඉබ්‍රාහිම් (ඒබ්‍රහම්) සුදෙව්වෙකු හෝ ක්‍රිස්තියානි යෙකු හෝ නොවෙයි. තෙතෙම අවංක මුස්ලිමෙකු වේ.

(අල් කුර්ආනය 3:67)

මුසා (මෝසස්) නබිතුමාණන්ගේ අනුගාමිකයින් හෝ ඔවුන්ගෙන් පැවත එන්නන් අමතා 'ඔබ සැමගේ ආගම යුදෙව් ආගමය' යනුවෙන් අල්ලාත් ප්‍රකාශකළ බව බයිබලයේ කොතැනකවත් සඳහන් වී නැත. එමෙන්ම, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ අනුගාමිකයන්ට ද ඔවුන්ගේ ආගම ක්‍රිස්තියානි ආගම යැයි ප්‍රකාශ කර නැත.

අපි දැනගත යුතු වැදගත් කාරණයක් ඇත. එනම්, 'ක්‍රිස්ට්' හා 'පියස්' යනු නාම යන් යේසුස් වහන්සේගේ නාමයන් ද? ඇත්ත වශයෙන් ම එසේ නැත. මේවා එතුමාගේ නාමයන් නොවේ. 'ක්‍රිස්ට්' නම 'ක්‍රිස්ටෝස්' නම් වූ ග්‍රීක වචනයකින් උපත ලැබුවකි. 'ක්‍රිස්ටෝස්' යනු අභිෂේක කරනු ලැබූ නම් අරුතවෙයි. 'ක්‍රිස්ට්' යනු 'මෙසියාහ්' නම් වූ හීබ්‍රූ නමෙහි ග්‍රීක අනුවාදය වේ. තවද, 'පියස්' යනු 'රියා' නම් වූ හීබ්‍රූ නමෙ ලතින් පරිවර්තනය වේ.

මෙසේ කරුණු ඇතත්, පහසුව තකා මෙම පොත් පිටුවෙහි රියා නබිතුමාගේ නම 'යේසුස්' යනුවෙන් ම මා භාවිතා කරමි.

ලොව පහළවූ අනෙක් නබිවරුන් මෙන්ම, යේසුස් නබිතුමාණෙත් කමන්ගේ අනුගාමිකයන්හට දේශනය කළේ අල්ලාන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම අවනතවන ලෙසය. තවද, මිනිසා තමාගේ සිහිත් මවාගන්නා ව්‍යාජ දේව

විස්වාසයන්ගෙන් ද ඇත්ථි සිටින ලෙස එකුමා තම අනුගාමිකයන්හට අවවාද කළහ; මෙය ඉස්ලාමය.

බයිබලයේ අළුත් ගිවිසුම අනුව, 'ස්වර්ගයේ මෙන් මෙලොවෙහිදීත් ඔබගේ අණය ඉටුවේවා.' යනුවෙන් ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙසය, එකුමා තම අනුගාමිකයන්ට ඉගැන්වූයේ.

ඉස්ලාමයේ පණිවිඩය

අල්ලාහ්ගේ දිව්‍යමය ආගම වූ ඉස්ලාමයේ මූලික පණිවිඩය වන්නේ මුළු මිනිස් සංහතියම ඔහුට සම්පූර්ණයෙන්ම අවනතවිය යුතු බවය ; ඔහුගේ අණට කීකරු විය යුතු බවය; ඔහු ගෙන දක්වා ඇති අවවාද අනුශාසනා පිළිපදිමින් ජීවත් විය යුතු බවය.

මිනිසා අල්ලාහ්ට හැර වෙන යම්කිසි පුද්ගලයෙකුට, පිළිමයකට, ගින්නට, ස්ථානයකට හෝ වෙන මොනම දෙයකටවත් වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් වැළකී සිටීම ඉස්ලාමි නම් වේ.

මෙලොව ඇති සෑමයක්ම මවන ලද්දේ අල්ලාහ් විසින්ය. එමනිසා ඉස්ලාමය කියා සිටින්නේ මැවීමිවලට වැදුම් පිදුම් නොකර මැවුම්කාරයා වූ අල්ලාහ්ට එසේ කරන ලෙසය. මිනිසාගේ වැදුම් පිදුම් ලැබීමට එකම සුදුස්සා අල්ලාහ් පමණය; එමෙන්ම මිනිසාගේ ප්‍රාර්ථනාවන්ට පිළිතුරු දෙන්නේද,

අල්ලාහ් පමණය. යම් කෙනෙකු ගසකට ප්‍රාර්ථනාකර එම ප්‍රාර්ථනාවට පිළිතුරක් ලැබුනේ නම්, එම පිළිතුර ගසෙන් නොව, එවැනි පිළිතුරක් ලැබීමෙහිලා අල්ලාහ්ගේ නියමයක්, අවස්ථාවක් තිබී ඇත. ඒ අනුව එම පිළිතුර ලැබී ඇත යන්නය සත්‍යය වන්නේ. සමහරෙකු කියන්න පුළුවනි එය එසේ නොවන බව. ගසකට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙහි කිසිම සත්‍යතාවයක් නැත.

එපමණක් නොව, යේසුස් තුමා, බුදුන් වහන්සේ, ක්‍රිස්තූ, ශාන්ත ක්‍රිස්ටොපර් තුමා, ශාන්ත ජුඩිතූමා පමණක් නොව මුහම්මද් (සල්)* තබිතුමාට පවා ප්‍රාර්ථනා කිරීමෙහිලා පිළිතුරු ලබා නොගතිවු. ප්‍රාර්ථනාවන්ට පිළිතුරු දෙනු ලබන්නේ අල්ලාහ් විසින් පමණය. ජේසුස් වහන්සේ තම අනුගාමිකයන්ට දේශනාකළේද අල්ලාහ් හැර තමන් වෙත ප්‍රාර්ථනාවන් නොකළ යුතු බවය.

කුර්ආනය මෙසේ සඳහන් කරයි.

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَ الْهَيْمِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾

තවද, අල්ලාහ් අසන්නේය: "මරියමගේ පුත් ජේසුස්! "අල්ලාහ් හැර මා හා මගේ මවට වැදුම් පිදුම් කරන්න" යනු මම මිනිසුන්ට දේශනය කළේද?" (යනුවෙන්). එවිට ඔහු (ජේසුස්) "මම ඉතාමත් ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නය මා හට අධිතියක් නැති දේ ගැන මා (කිසිවක්) කීමට බැරිය. (යනු කියයි.)"

(අල්කුර්ආන් 5:116)

* සල් - (සල්ලේලාහු අලෙයිහිවසල්ලම්)

යේසුස් තුමා තමන්ට තමන්ම වැදුම් පිදුම් කරගත්තේ ද නැත. එතුමාද සම්පූර්ණයෙන්ම අවනත වූයෙන්, වැදුම් පිදුම් කළේත් අල්ලාහ්ටමය. කුර්ආනයේ 'සුරතුල් පාතිහා' නම් පරිච්ඡේදයේ සතරවෙනි වාක්‍යයෙහි මෙම මූලික අදහස ගැබ්වී ඇත.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

'ඔබට පමණක් අපි ඉබාදත් (වැදුම් පිදුම්) කරමු: ඔබෙන් පමණක් පිහිට පතමු.'

ශුද්ධ කුර්ආනයේ තවත් තැනක අල්ලාහ් මෙසේ පවසයි:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

'ඔබේ අධිපතියා පවසයි: ඔබ මා වෙත ප්‍රාර්ථනා කරන්න: මම ඔබ (ප්‍රාර්ථනාවක්) ට පිළිතුරු දෙමි.'

(අල්කුර්ආන් 40:60)

ඉස්ලාමයේ මූලික පණිවිඩයේ අඩංගු වැදගත් අදහසක් නම්, අල්ලාහ්ටත් ඔහුගේ මැවීමිච්චලටත් අතර අති විශාල වෙනසක් ඇති බවය. අල්ලාහ් ඔහුගේම මැවීමක් හෝ එහි කොටසක් නොවන්නා සේම, ඔහු විසින් මවන ලද අනෙකුත් දේ ද ඔහු හෝ ඔහුගෙන් කොටසක් නොවන්නේ ය.

මෙය පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇතත්, මැවුම්කරු වෙනුවට ඔහුගේ මැවීම් වැඳ පුද ගෞරව කිරීම ඉතාමත් අනුවන ක්‍රියාවක් බව, එවැනි ක්‍රියාවන්හි යෙදී සිටින්නන්ට නොපෙනීම පුද්ගමයකි. අල්ලාහ් (දෙවියන්) ගේ මැවීම්වලට වැදුම් පිදුම් කරන්නන් අල්ලාහ් (දෙවියන්) ඔහුගේ සෑම මැවිල්ලකම එකඟවී ඇති බවත්, ඔහුගේ සමහර මැවීම් තුළින් ඔහුගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය පිළිබිඹුවන බවත් අදහති. එසේ හෙයින්, එම මැවීම්වලට වැදුම් පිදුම් කිරීම තුළින් අල්ලාහ්ට (දෙවියන්) වැදුම් පිදුම් කරනවා මෙන් යැයි ඔවුන් තර්ක කරති.

එනමුත් අල්ලාහ්ගේ අනාගත වක්කෘත් (නබිවරුන්) විසින් මිනිසා වෙත ගෙනඑනු ලැබූ පණිවිඩයෙහි සඳහන් වන්නේ මිනිසා අල්ලාහ්ට පමණක් වැදුම් පිදුම් කළයුතු බවය. එමෙන්ම ඔහුගේ මැවීම්වලට කෙළින් හෝ වටින් පිටින් අවනතවීමෙන් හෝ වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් වැළකී සිටිය යුතු බවය.

අල්ලාහ් මෙසේ කියයි:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَأَجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾

සහතික ලෙස අප, මුළු මිනිස් වර්ගයා වෙතම නබිවරයෙක් (යනා ඇත්තෙමු, ඔහු) ඔබ අල්ලාහ්ට වැදුම් පිදුම් කරන්න: අසත්‍ය දෙවිවරුන්ගෙන් ඇත්වී සිටින්න (යනු උපදෙස් දෙනු සඳහා) යනා ඇත්තෙමු.
(අල්කුර්ආන් 16:36)

පිළිමවලට වැද පුද සත්කාර කරන පිරිමියෙකුගෙන් හෝ ස්ත්‍රියෙකුගෙන්, "මිනිසා විසින් අඹන ලද පිළිම ඉදිරියේ වැද වැටෙන්නේ ඇයිද?" යනුවෙන් විමසුවහොත් දෙදෙනාගෙන්ම එක වගේම පිළිතුරක් ලැබෙනවාට සැකයක් නොමැත. එම පිළිතුර නම් 'ඔවුන් ගලෙන් හෝ මැටියෙන් වූ එම පිළිමයන් නොවඳින බවත්, එකලින් දෙවියන් වහන්සේ හට වඳින බවත් වේ. ඔවුන් පවසන්නේ එම ගල් හෝ මැටි පිළිමයන් දෙවියන් නොවන බවත්, දෙවියන් කරා සිත යොමු කරන්නට යම් ක්‍රමයක් ලෙස තබාගෙන සිටින බවත්ය. 'දෙවියන් වහන්සේ තමන් විසින් මවන ලද දේ තුළ රැඳී සිටින්නේ-' යන මතය අදහන්නෙක් සමහරවිට මෙම කැපුණු ජ්‍යෙෂ්ඨ ඇත.

එනමුත්, ඉස්ලාමයේ මූලික ප්‍රතිපත්ති නිසිලෙස වටහාගෙන, ඒ සමඟ කිට්ටු සම්බන්ධතාවයක් පවත්වාගෙන යන යම් කෙනෙක් ඇත්නම් ඔහු මෙම තර්කය කිසියෙක් පිළිගන්නේ නැත. සෑම යුගයකම තමන්හට දේවත්වය ඇති බව ප්‍රකාශ කළවුන්, 'මිනිසා තුළ දෙවියන් පැවත සිටින' බව වූ මෙම වැරදි මතය මුල්කරගෙනයි එසේ ප්‍රකාශ කළේ. ඔවුන්ගේ මෙම වැරදි මතය අනුව මිනිසා තුළ දෙවියන් පැවත එන බව කියතත්, අනෙක් මිනිසුන්ට වඩා තමා සමඟ දෙවියන් එකඟ වී පැවත එන බවත් ඔවුන් තර්ක කරති. ඔවුන්ම දෙවියන් වශයෙන් හෝ දෙවියන් ඔවුන් තුළ ඇති නිසා හෝ සෙස්සන් ඔවුන්ට අවතැන් වූ උමි පිළිම කළයුතු

යැයි කියා පිටිති. මෙම දේවත්වවාදීන් මරණයට පත්වුවායින් පසුව, ඔවුන්ගේ අනුගාමිකයින් මෙම මතය පිළිගත්තත් අතර ප්‍රමුඛස්ථානයක් ගෙන ජීවිතය භුක්ති විඳිති.

ඉස්ලාමයේ මූලික ඉගැන්වීම් සම්බන්ධව සාමාන්‍ය දැනීමක් ඇති කෙනෙක් පවා තමන් මෙන් වූ තවත් මිනිසෙකුට කුමන අවස්ථාවක වුවත් වැඳ වැටෙන්නට හෝ පුද පුජා කිරීමට හෝ කිසියෙක් එකඟ නොවේ.

මැවුම්කාරයාට වැදීමටත්, මැවුණු සෙසු දේවලට වැඳුම් පිඳුම් කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීමටත් කෙරෙන පැහැදිලි ඇරයුම, දෙවියාගේ ආගමේ සාරාංශයවේ. එය පහත සඳහන් කුඩා වාක්‍යයෙන් මනාව පැහැදිලිවේ.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾

‘ලාඉලාහ ඉල්ලේලාහ්’

නැමදීමට සුදුස්සෙක් ‘ඉල්ලාහ් හැර වෙන දෙවියෙකෙක් නැත’ යන්න මෙහි තේරුමය.

ඉහත සඳහන් මෙම වාක්‍යය යමෙක් සිතෙන් පිළිගෙන, ඒ අනුව ජීවත් වෙමිසි යනුවෙන් අධිෂ්ඨාන කර, මුළු කියන්නේ නම් ඔහු මුස්ලිම්යෙකි; ඉස්ලාමය කරා ලඟාවුවකි. මෙය අවිංකවම යමෙක් අදහන්නේ නම් ඔහු

නිසැකවම ස්වර්ගය ලබාගත්තේය. මුහුම්මද (සල්) තුමා මෙසේ පැවසූ බව අබුදර් (රලි)* තුමා වාරතා කරයි. 'කවුරුත් හෝ අල්ලාහ් හැර වෙන දෙවිකෙනෙක් නැත්' යනු ප්‍රකාශකර ඒ සමඟම (විස්වාසවන්තයෙකු ලෙස) මරණයට පත්වන්නේ නම් ඔහු ස්වර්ගයට ඇතුළු වෙයි.' (බුහාරි, මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි.)

එක දෙවියෙකු වශයෙන් අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණයෙන් අවනතවීම, ඔහුගේ අණට කීකරුවීමේ ආශීර්වාදයන් ලබා ගැනීම, බහුදේව වාදය හා බහුදේවවාදීන් ප්‍රතික්ෂේප කිරීම යනාදී කරුණු මෙම වාක්‍යයෙහි අඩංගු වේ.

අසත්‍ය ආගම් ගෙන එන පණිවිඩය

ලෝකයේ නොයෙකුත් ආගම් ඇත; දර්ශනයන් හා ඇදහීලි ක්‍රම ඇත; සංවිධානයන් හා විවිධ මත දරණ කොටස් ඇත. මේවායේ නියැලී සිටින්නන් කියන්නේ මවුන් යහමග සිටින බවත් දෙවියන්ගේ සත්‍ය මාර්ගයෙහි සිටින බවත්ය. මේ කොටස් සෑමයක්ම සත්‍යයෙහි සිටින්නේද? නැතිනම් කිසියම් කොටසක් අසත්‍යයෙහි සිටින්නේද? මෙය කෙසේ දැනගනිමුද? මේ සඳහා වූ සාධක මොනවාද?

මෙම ප්‍රශ්ණවලට පිළිතුරු ලබාගත හැකි කිසි යම් ක්‍රමයක් ඇත. එනම්, මෙම ආගම්වලට නැතහොත් කොටස්වලට ඇතුළත් වී ඇති ලස්සන වචනවලින් අලංකාරවූ කරුණුවලින් එහා ඇත්තාවූ, ඒවායේ මූලික

* රලි - (රලියල්ලාහු අන්හු)

අරමුණ හා සත්‍යය කුමක්ද යනු බැලිය යුතුයි. කෙළින් හෝ වටිනිසිටින් ඒ ඒ ආගමිකයින් කුමණ ක්‍රමයක වූ වැදුම පිළුම් කරා මිනිසා කැඳවන්නේ දැයි බැලිය යුතුයි.

එවිට දෙවියන් ගැන මෙම අසත්‍ය ආගම් හා කොටස්වලට පොදුවූ මූලික අදහස් රැසක් ඇතිබව ඔබ දැනගන්නවා ඇත. ඒ අදහස් නම්, 'සෑම මිනිසෙකුම දෙවි කෙනෙක්ය', 'සමහර විශේෂ මිනිසුන් දෙවියන් වන්නේය': 'ස්වභාවය දේවත්වය ඇත්තකි': නැතිනම්, 'දෙවියන් මිනිසාගේ කල්පනා ශක්තියෙන් මවාගත්තෙකි' යනු ඒවා වේ.

අසත්‍ය ආගම් කියා සිටින්නේ දෙවියන් නැමැදිය යුත්තේ ඔහුගේ මැවීමිචල හැඩහුරුකම් අනුව බවය. මෙම වේතනාව ලත් එම අසත්‍ය ආගම් මිනිසා තම ආගම් කරා කැඳවන්නේ මැවීම් හෝ ඒවායේ කිසියම් කොටස් දේවත්වය දරණ බව කීමෙන් ය.

උදහරණයක් වශයෙන් ජේසුස් තුමා ගැන කිව හැකිය. එතුමා තමන්ගේ අනුගාමිකයින්ට අණකළේ අල්ලාහට පමණක් වන්දනය කළයුතු බවය. නමුත්, එතුමාගේ අනුගාමිකයින් ලෙස පෙනී සිටින්නන් අද යේසුස් තුමා දෙවියා බව කියා, එතුමා නැමැදීමට මිනිසුන් කැඳවයි.

බුදුන් වහන්සේ සංශෝධකයෙකි. එතුමා ඉන්ද්‍රිය ආගමට මානව හිතවාදී ප්‍රතිපත්ති රැසක් හඳුන්වා දුන්නේය. එතුමා තමන් දෙවිකෙතෙක් බව කිසිවිටෙක කියා සිටියේ නැත. එමෙන්ම තමන්ට වැදුම් පිදුම් කළ යුතු බවත් එතුමා නොපැවසූහ. එනමුත්, අද ඉන්ද්‍රියාවෙන් පිටත සිටින බොහෝ බෞද්ධයන් බුදුන් වහන්සේ දෙවියන් මෙන් සලකා, එතුමාගේ නමින් පිළිම අබා, ඒවාට වැඳ පුද සත්කාර කරති.

වැදුම් පිදුම් කිරීමේ අරමුණ නිසිලෙස හඳුනා ගැනීමේ වේගතාව තුළින් අසත්‍ය ආගම් දෙස නෙත් යොමුකරන්නේ නම්, ඒවායේ අසත්‍යතාවය හොඳකැටි මතාව පැහැදිලිව පෙනෙන්නේය. එමෙන්ම ඒ ආගම්හි ස්වාභාවික ආරම්භය කෙසේ විකෘති වීදැයි දැනගැනීමට ද හැක.

අල්ලාස් මෙසේ පවසයි:

﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
 وَءَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
 أَمَرَ الْأَلْبَابُ إِلَّا آيَاتُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَيْمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾

“ඔහු (අල්ලාහ්) හැර වඩ වැදුම් පිදුම් කරන සෑමයකම වඩ හා වඩයේ මුතුන් මිත්තන් විසින් තබාගත් නම්හැර වෙන කිසිවක් නැත. ඒවාහට අල්ලාහ් කිසිම බලයක් දී නැත. අල්ලාහ්ට හැර (අන් කිසිවෙකුට) බලයක් නැත. ඔහු හැර (අන් කිසිවෙකුට) වඩ වැදුම් පිදුම් නොකළ යුතු වට (අල්ලාහ්) ඔහු (වඩට) තදින්ම අණකර ඇත. සත්‍ය වූ ආගම ද මෙයයි. නමුත්, මිනිසුන්ගෙන් වැඩිදෙනෙක් මෙය නොදකී.”

(අල්කුර්ආනය 12:40)

“ආගම් පියල්ල යහපත් දේ කියාදෙයි: උගන්වයි, එමනිසා එක ආගමක් පමණක් ඇඳිහිය යුතුයි යනුවෙන් පවසන්නේ ඇයි?” යනුවෙන් කවරෙකු හෝ තර්කානුකූලව වාද කළ හැක. මෙයට විසඳුම නම්, සෑම ආගමක්ම මැවීමිචලට වැදුම් පිදුම් කිරීමේ පාපය උගන්වයි. මිනිසා කරන ඉතාමත් බලවත් පාපයක් වේනම්, එය මැවීමි චලට වැදුම් පිදුම් කිරීමය. එසේ වැදුම් පිදුම් කිරීම මිනිසා මැවීමේ අරමුණට ඉඳුරාම විරුද්ධ කායනීයකි. මිනිසා මවා ඇත්තේ අල්ලාහ්ට පමණක් අවතන වීමටය; කීකරු වීමටය; වැදුම් පිදුම් කිරීමටය. අල්ලාහ් ඉතාමත් පැහැදිලිව තම ශුද්ධ ග්‍රන්ථයේ මෙසේ කියයි.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

‘තවද, ජින් (වර්ගයා) හා මිනිස් (වර්ගයා) මාහට ඉබාදත් (සම්පූර්ණයෙන් අවතන වී, මාගේ අණ පිළිගෙන ජීවත්වීමට හා මාහට පමණක් වැදුම් පිදුම්) කිරීමට හැර මා මැවූයේ නැත’.

(අල්කුර්ආන 51:56)

පිළිමවලට වැදුම් පිදුම් කිරීමට තුඩුදෙන, මැවීමිවලට වන්දනය කිරීම වනාහි අල්ලාහ්ගේ සමාව නොලැබිය හැකි මහා පාප ක්‍රියාවකි. මෙම පාප ක්‍රියාවේ යෙදෙන්නා ඒ තත්වය ඇත්තෙකුවම මරණයට පත්වේ නම්, ඔහුගේ මරණින් පසු වූ ජීවිතය කණගාටුදායක විය හැක. මෙය සාමාන්‍ය අදහසක් නොවේ. සඵබ්ලධාරී අල්ලාහ් තම ග්‍රන්ථයේ මෙ ගැන විශේෂයෙන් පවසා ඇත.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾

“අල්ලාහ් තමන් හා හවුල්කරුවන් ඇති කිරීමට (කිසියෙක්) සමාව නොදෙන්නේය. නමුත් ඔහු මේ නොවන (පාප) ක්‍රියාවන් සඳහා තමන් කැමති අයට සමාව දෙයි.”

(අල්කුර්ආන් 4:48,116)

ඉස්ලාමයේ සාර්විකතාවය

අසත්‍ය ආගම් ඇදහීමෙන් මිනිසා නොමග යනනිසා, අල්ලාහ්ගේ සත්‍ය ආගම එනම් ඉස්ලාමය මුළු ලෝවැස්සන්ම අවබෝධ කරගැනීමත්, ඉනික්බිතිව එය තමන් සතු ආගමක් ලෙස පිළිපැදීමක් ඉතා වැදගත්ය. ඉස්ලාමය යම් සමාජයකට, රටකට, ස්ථානයකට හෝ කාලයකට පමණක් සීමා වූ ආගමක් නොවේ. මෙය අදහන්නෙක් ස්වර්ගය ලබාගැනීම සඳහා ඥානස්නානය කිරීමක් හෝ තමන්ගේ ගැලවීම සඳහා යම් පුද්ගලයෙකුගේ උදව් උපකාර මත රැඳී සිටිය යුතුය යනු අදහසක් හෝ නැත. ඉස්ලාමයේ සාර්විකතාවය රඳා පවතින්නේ එහි වූ මූලික ප්‍රතිපත්තිය වූ අල්ලාහ්ට සම්පූර්ණයෙන් අවනත විය යුතුය යන්නෙනිසා.

අල්ලාහ්ගේ ඵකත්වය, ඔහුගේ මැවීම හා ඔහු අතර ඇති වෙනස්කම් යනාදිය මිනිසා කවද හෝ දැනගෙන, ඔහුට සම්පූර්ණයෙන්ම අවනත වන්නේ නම් ඔහු කය හා ආත්මය දෙකෙන්ම මුස්ලිමෙක් වෙයි: ස්වර්ගය ලැබීමටද ඔහු සුදුස්සෙක් වෙයි. ඉතාමත් දුර බැහැර ප්‍රදේශයක අප්‍රසිද්ධව ජීවත්වන්නෙක් වුවත් ඕනෑම වේලාවක අල්ලාහ්ගේ මැවීමවලට සුදුසුකු කිරීමෙන් හෝ වැද වැටීමෙන් වැළකී අල්ලාහ්ට පමණක් අවනත වීමෙන් ඔහු මුස්ලිම් බැතිමතෙක් වේ.

තවත් වැදගත් කරුණක් නම් අල්ලාහ්ට අවනතවීම රදාපවතින්නේ කෙනෙකුගේ හොඳ නරක දෙකෙන් ඵකක් තෝරා ගැනීමෙහි වගකීමිභාවයෙනි. ඉස්ලාමයේ ගෙන දක්වා ඇති කරුණු අනුව නරකින් ඇත් වී හොඳ දේ තෝරා ගන්නා අල්ලාහ්ට අවනතවන්නෙකි.

මිනිසාගේ කෙරීමවලට ඔහුම වගකිවයුත්තා වේ. ඵම නිසා හැකිතරම් යහපත් ක්‍රියාවන්හි නියැලී සිටීමටත් අයහපතින් ඇත්වී සිටීමටත් වැයම් කළ යුතුය. යහපත් ක්‍රියාව නම් අල්ලාහ්ට අවනත වී ඔහුට පමණක් වන්දනය කිරීමය. අයහපත් නින්දිත ක්‍රියාව නම් අල්ලාහ්ගේ මැවීමවලට වැදීම හෝ අල්ලාහ්ටත් ඔහුගේ මැවීමවලටත් වැදීමය.

කුර්ආනයේ මේ බව සඳහන් වෙයි.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِحِينَ
 مِنْ ءَمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

‘ඊමාන්ධාරීන් (විස්වාසවන්තයන්) පුද්ගලික-
 රුත්, ක්‍රියාකාරීන් හෝ සාමූහිකවරුන් අතුරෙන්
 කවරෙක් හෝ අල්ලාස් සහ කියාමත් දිනය (අවසාන
 දිනය) විස්වාසකරමින් යහපත් ක්‍රියා කරයි ද’
 ඔවුන්ගේ ස්වාමීන් වෙතින් තමන්ට හිමි තහාගය
 ලබාගනු ඇත. ඔහු වෙත බිය, ගෝතය හෝ දුක්
 කම්කවොඵ නොපැමිණෙනු ඇත.’

(පල්කුර්ඛාන් 2:62)

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ آفَاقُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
 لَأَكْلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ
 وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ﴾

තවද ඔවුන් තවරාත්, ඉන්ජිල් හා දෙවියන් විසින්
 අනාවරණය කර වූ සියල්ලත්ම පිළිගෙන ස්ථිරව
 සිටියේ නම් ඔවුන්ට සෑම පැත්තකින්ම සතුට ආකම්
 විඳීමට ලැබෙන්නට ඇත. ඔවුන්ගෙන් සමහරෙක්
 පමණක් සත්‍ය මාර්ගයේ වූ සමාජයක් ලෙස සිටියවුන්
 වන්නේ නමුත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් වැරදි ක්‍රියාවන්හි
 යෙදෙන්නෝ වෙති.’

(පල්කුර්ඛාන් 5:66)

අල්ලාස් හඳුනාගැනීම

මෙහි නැගෙන තවත් ප්‍රශ්නයක් ඇත. එනම්
 නොයෙකුත් සමාජීය, සංස්කෘතික පරිසරයන්හි පිටත්වන

සෑම මිනිසෙක්ම අල්ලාත් කෙරේ විශ්වාසය තැබිය යුතුය යන්න කෙසේ බලාපොරොත්තු වෙමුද? යනු එම ප්‍රශ්නය වේ. අල්ලාත්ට අවනතවී වැදුම් පිදුම් කිරීමේ වගකීම මිනිසුන් වෙත පවරා තිබේ නම් ඒ සඳහා අල්ලාත් ගැන දැනගැනීමේ මගක් තිබීම අවශ්‍ය නේද?

අල්ලාත් එවැනි දැනීමක් ලබාගැනීමෙහිලා මිනිසා අනාථයෙක් බවට පත් කළේ නැත. මුළු මිනිස් වර්ගයාම අල්ලාත් හඳුනාගැනීමේ ශක්තිය ස්වාභාවිකව මිනිසාගේම කොටසක්වන ආත්මයෙහි එකඟවී ඇත. අවසාන පොතවන අල්කුර්ආනායද මෙය පවසයි.

කුර්ආනායේ අල් අරාල් සූරාවේ 172, 173 ශුද්ධ වාක්‍යයන්හි, ආදම් (අලෙයි) නබිතුමා මැවූ විට, එතුමාගේ අනාගත පැවත එන්නන් එක්රැස්කොට අල්ලාත් මෙසේ විමසූ බව කියැවේ.

‘මම ඔබ (සැවොම) ගේ දෙවියන් නේද?’ එවිට ඔවුන් ‘එසේමය. (ඔබ අපේ දෙවියන් බව) අපි සාක්ෂි දරමු.’ කියා සිටියෝය. මේ අන්දමේ පොරොන්දුවක් ආරම්භයේදීම අල්ලාත් විසින් ඔවුන් ගෙන් ලබාගෙන ඇත.

ඉතික්ඛිතිව, ‘තමන්මය ලොව ශීර්මාතාවරයා: තමන්ට පමණය වැදුම් පිදුම් කළ යුත්තේ යනුවෙන් පොරොන්දුවක් ගත්තේ ඇයිදැයි අල්ලාත් මෙසේ කියයි.

සමහර විට ඔබ (මිනිස් වර්ගයා) මරණීන් පසු නැවත නැගිට වුවිට, 'ඇත්තෙන්ම අපි මේ ගැන කිසිවක් නොදනිමු' කියන්න පුළුවන් හෙයින් ය. ඒ කියන්නේ 'අල්ලාන් අපගේ දෙවියන් බව අපි නොදනිමු; ඔහුට පමණක් නැමැදිය පුතු බව අපිට කිසිවෙක් කීවේ නැත' යනු කරක කරන්න පුළුවන් නිසාය, ඉහත සඳහන් පොරොන්දුව ගනු ලැබුවේ.

තවත් අල්ලාන් මෙසේ විස්තර කරයි:

'ඔබ කියන්න පුළුවනි, 'නිසැකවම අපගේ මුතුන් මිත්තන් ය (අල්ලාන්ට) කොටස්කරුවන් ඇති කළේ. අපි ඔවුන්ගෙන් පැවත එන්නෝ වෙමු. (අපගේ මුතුන් මිත්තන්) කළ වැරදි සඳහා අපව විනාශ කරන්නේද?'

අල්ලාන් මෙසේ විස්තර කිරීමෙන් පෙනීයන්නේ උපත ලබන සෑම දරුවෙක්ම අල්ලාන් ගැනවූ ස්වාභාවික විස්වාසය ඇතිව ඉපදෙන බවය. එමෙන්ම, අල්ලාන්ට පමණක් නැමැදීමේ ආශාවක්ද ස්වභාවයෙන්ම ඔහුතුළ පැවතෙන බව නිසැකය. එයට ආරාබ් හාෂාවෙන් 'පිත්රාන්' යනු කියනු ලැබේ.

එම දරුවා තනියම තබා අපි ඉවත්වී සිටින්නේ නම්, ඔහුගේ වැටහීම අනුව අල්ලාන්ට වන්දනය කරයි. නමුත්, ඔවුන් වෙනස්වන්නේ ඔවුන්ගේ පරිසරයේ පෙනෙන

නොපෙනෙන දේ අනුවය. අල්ලාත් විසින් පවසනු ලැබූ බව මුහම්මද් (සල්) තුමා මෙසේ සඳහන් කරයි: "මම මගේ දසයන් සත්‍ය ආගමෙහි මැදියෙමි: නමුත් දුෂ්ඨයන් මවුන් නොමග යැවීය." (මුහම්මද්) (සල්) නබිතුමා මෙසේද කීසේක:

"සෑම දරුවකුටම 'සිත් රාත් නමැති තත්වයේ උපත ලබයි. ඉතික්බිති (මවුන්ගේ) දෙමාපියෝ ඔහු වූ දෙව්වෙක්, ක්‍රියාකියාණියෙක් හෝ සොරෝස්තරයෙක් කරන්නේය." (බුහාරි, මුස්ලිම් ග්‍රන්ථ ඇසුරෙනි)

අල්ලාත් විසින් ඇතිකරන ලද ස්වාභාවික වූ බාහිර නීතීන් අනුව දරුවා තම දෙවියන්ට අවනත වන්නාසේම, ඔහුගේ ආත්මයද ස්වාභාවිකවම තමාගේ දෙවියන්ට අවනත වන්නේය. මෙය ස්වාභාවිකවම කෙරෙන දෙයකි. නමුත්, ඔහුගේ දෙමාපියෝ මවුන්ගේ අපීචාරේ, ඇදහිලි ක්‍රම අනුව ගෙනයෑමට ප්‍රයත්න දරති. එවිට, එයට විරුද්ධවීමට තරම් ශක්තියක් එම දරුවාගේ ආරම්භ කාලයේ නොමැතිකම නිසා තම දෙමාපියන්ගේ අපීචාරේ ගමන් කරන්නට හැකිය. එම අවධියේ ඒ දරුවා පිළිපදින ආගම නම් යම් යම් සිරිත්විරිත් වලින් යුක්තකි. මේ ගැන ඔහු අල්ලාත්ට වගකිවයුත්තෙක් නොවන්නාසේම, ඔහුට (දරුවාට) දඩුවම් ද නොපමුණුවනු වියි.

මෙතමුදු, මිනිසාගේ කුඩා අවදියේ සිට මරණය දක්වා වූ සම්පූර්ණ කාලය තුළම සත්‍ය දෙව්කෙනෙක් (අල්ලාත්) සිටින බව කියන සාක්ෂි ලොව අස්සක් මුල්ලක්

නොහැර සෑම තැනකම පෙනෙන්නට ඇත. ඔහුගේ ආත්මයද එයට සාක්ෂි දරන්නේය.

“

එනිසා, මිනිස් වර්ගයා අවංකව සිතාමතා ක්‍රියා කරන්නේ නම් අසත්‍ය දෙව්වරුන් සම්පූර්ණයෙන් හෙළා දකින අතර සත්‍ය දෙවියන් වූ අල්ලාහ් නොපසුබටව පිළිගනී. ඒ සඳහා වූ මාර්ගය ඔවුන්ට විවෘතව ඇත. නමුත් සෑමවිටම, නිරන්තරයෙන්ම ඔවුන් අල්ලාහ්ගේ පැවැත්ම කියාපාන නිදසුන් නොතකා ඔහුගේ මැවීමිච්චට ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් දී වැදුම් පිදුම් කරන්නේ නම්, එයින් වන්නාවූ විපාකවලින් බේරීම ඉතාමත් දුෂ්කර වන්නේය.

එක් උදාහරණයක්:

දකුණු ඇමෙරිකාවේ, බ්‍රසීලයේ ඇති ඇමසෝන් මහා වනාන්තරයේ ගිණිකොන දෙසින් හිඟිටි ස්ථානයක ජීවත්වන පුරාණ ගෝත්‍රිකයින්, ඔවුන් වැදුම් පිදුම් කරන ප්‍රධාන පිළිමය වූ ‘ස්ක්වච්චි’ (Skwatch) පිළිමය තැබීම සඳහා කුඩා ගොඩනැගිල්ලක් තැනූහ. එම පිළිමය වනාහි ලොව ඇති සියල්ල මැවූ ශ්‍රේෂ්ඨතම දෙවියන් නියෝජනය කරන්නක් බව එම ගෝත්‍රිකයින්ගේ විශ්වාසය වේ. පසු දිනෙක එක් තරුණයෙක් එම පිළිමයට තමාගේ ගෞරවය පිරිනමා පුදපුරා කිරීමට පැමිණියේය. ඔහු තමාගේ මැවුම්කාරයා හා ආරක්ෂකයා ලෙස තදබල විශ්වාසයක් ඇතිව එම පිළිමය පාමුල වැදවැටී සිටින කල්හි වයස්ගතවූ මැක්කන් වසාගත් කුෂ්ඨ රෝගීබල්ලෙක් එම ගොඩනැගිල්ලට ඇතුළු විය. එම තරුණයා තම හිස ඔසවනවාක් සමගම ඔහු දුටුවේ බල්ලා පිටුපස තකුළක්

ඔසවා එම පිළිමයේ තවත් පැත්තක මුත්‍රා කිරීමය. මෙම
 කැත ක්‍රියාව දුටු විගස ඔහු කෝපයට පත්වී බල්ලා
 එළවා දැමීමේය. නමුත් ඔහුගේ කෝපය ටිකින් ටික අඩුවී
 සාමාන්‍ය තත්වයකට පැමිණීමට ඔහු කල්පනා කරන්නට
 විය. 'එම බල්ලා කළ කැත ක්‍රියාව වළක්වාලීමට තරම්
 ශක්තියක් නොමැති, අභියසක මෙම පිළිමය කෙසේ මගේ
 දෙවියන් වේද? විශ්වයේ අධිපති වේද? යනු ඔහුගේ සිත
 අටුල් විය. දැන් ඔහුට වැටහුණේය. දෙවියන් (අල්ලාන්)
 වෙත කොතේදේ සිටිනු ඇත. මෙය ගලෙන් තැනුනු
 පිළිමයක් පමණි.

ඔහු දැන් දෙවිදහකින් ක්‍රියාකරන්න පුළුවන.
 එකක්: ඔහු නියම දෙවියන් (අල්ලාන්) ගැන සොයාබලා
 ඔහු වෙත සම්පූර්ණ විශ්වාසය තබා අවනතවීම, අනෙක:
 තමාගේ සිතට රුද්ධව හා අවංකභාවයෙන් තොරව ඔහු
 තමාගේ ගෝත්‍රිකයින්ගේ අසත්‍ය විශ්වාසය අනුව ගමන්
 කිරීම. ඇත්තෙන්ම, ඔහු එම ගෙඩනැගිල්ල තුළ දුටුදේ
 අල්ලාන් විසින් ඔහුට දෙනු ලැබූ විශේෂ සංඥාවකි. මෙම
 සංඥාවෙන් ඔහුගේ නැමැදීම වැරදි බව පෙන්වා දී ඇත.

මෙහි කී පරිදි, සෑම සමාජයකටම, ගෝත්‍රයකටම,
 ප්‍රදේශයකටම තබිවරුන් එවා ඇත. එම උතුම් අනාගත
 වක්තවරු අල්ලාන් කෙරෙහි මිනිසා තුළ පවත්නා
 ස්වාභාවික විශ්වාසය වැඩි දියුණු කර ගැනීමට අනුබල
 දුන්නා පමණක් නොව, මිනිසා තුළ රැඳී පවත්නා
 අල්ලාන්ට පමණක් නැමැදීමේ කැමැත්තද ඉටු වීමට
 අල්ලාන් විසින් උනාචරණය කරන ලද උපදේශයන් ද

ගෙන දැක්වූහ. කෙසේ වෙතත්, බොහෝ තබ්වරුන්ගේ ඉගැන්වීම් විකෘති කරන ලදුව, හොඳ නරක දේ පෙන්වුම් කරන කොටස් පමණක් ඉතිරිකර ඇත.

තව්රාත්ති දසපතක, ඒවා තහවුරු කරන බයිබලයේ නව ගිවිසුම, නොයෙක් සමාජයන් හි, මිනිස් ඝාතනය, සොරකම් කිරීම, කාමය වරදවා හැසිරීම යන පාප ක්‍රියාවන්ට පවතින නීති පද්ධතිය යන කරුණු විකෘත වූ ඉගැන්වීම් සඳහා උදහරණ වේ.

ඉස්ලාමයේ විකෘති කිරීමක් නැත. එය අල්ලාහ් විසින් දෙනුලැබූ ඒ ආකාරයෙන්ම අදක් පවතී. මෙවැනි හේතූන් නිසා අල්ලාහ් කෙරේ සම්පූර්ණ වූ විශ්වාසයක් කැබීම, ඔහුට මුළුමනින්ම අවනතවීම, ඔහුගේ ආගම වන ඉස්ලාමය පිළිගෙන ඒ අනුව ජිවත්වීම යනාදිය ගැන මිනිසා අල්ලාහ්ට වගකිව යුක්තේය.

විශ්වයාධිපති, අල්ලාහ් ඉතාමත් කාරුණිකය. ඔහුගේ දයාව, අනුකම්පාව හා ආශීර්වාදය පතමු. ඔහු විසින් පෙන්වනු ලැබූ නිවැරදි මාර්ගයේ සදකල් ගමන් කිරීමට උදව්වන මෙන් ප්‍රාර්ථනාකරමු. තවද, ප්‍රශංසාව හා කෘතඥතාවය ඔහුටම හිමිය. සමාදනය හා ආශීර්වාදය මුහුම්මද (සල්) තබ්තුමාණන්ටත් එතුමාගෙන් පැවත එන්නන්, මිත්‍රයන් හා එතුමාගේ අධිපාලේ ගමන් කරන අනුගාමිකයින්ටත් අත්වේවායි පතමු.

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد

وتوعية الجاليات في منطقة البطحاء

تحت إشراف

وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

ص.ب: ٢٠٨٢٤ الرياض ١١٤٦٥

٠٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٣٠١٤٢ / ٤٠٣٠٢٥١ } هاتف

٠٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٣١٥٨٧ / ٤٠٣٤٥١٧ }

فاكس: ٠٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٥٩٣٨٧

هاتف وفاكس صالة المحاضرات بالبطحاء

٠٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٨٣٤٠٥

حقوق الطبع محفوظة للمكتب

لا يسمح بطبع أي جزء من هذا الكتاب إلا بعد موافقة خطبة مسبقة من المكتب

هذا الكتاب يتناول:

- * شرحاً موجزاً للدين الإسلامي ، وأنه الدين الصحيح الذي لا يقبل الله ديناً سواه .
- * استعراض الأديان والمبادئ الأخرى وبيان بطلانها .
- * حقيقة عيسى وأمه عليهما السلام .
- * عالمية الدين الإسلامي والحكمة في خلق الثقلين .

الدين الصحيح

باللغة السنهالية

تأليف
أبو الخير بلال فيلبس

ترجمة

شريف الدين محمد منصور

هذا الكتاب من إعداد وترجمة
المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بالبديعة

الدين الصحيح

(باللغة السنهالية)

تأليف

أبوامينة . بلال فيلبس

ترجمة

نشريه الدين محمد منصور

هذا الكتاب من إعداد وترجمة

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بالبيدة

١٤٢٠هـ / ١

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد - تم الجاهات - بالقطاف

٣٥

